

Mejdahl (V):

Da Venstres ordfører, hr. Henrik Toft, er forhindret i at være her, skal jeg træde i hans sted.

Venstre kan være enig i en del af de spredte tanker, der kommer til udtryk i SF's forslag til folketingsbeslutning om ungdomsråd og ungdomsrådgivning. Ligesom SF vil Venstre gerne skabe bedre vilkår for børn og unge, og vi vil i hvert fald også gerne føre den politik, der kan afskaffe ungdomsarbejdsløsheden, men her tror vi mere på vore egne metoder end på SF's. Og vel nok noget af det mest positive, der er sket på dette område, medens vi har haft firkløverregeringen, er, at de unge, der bliver færdig med en uddannelse, er der også efterspørgsel efter, der er plads til dem. At vi så stadig væk har nogle vanskeligheder, erkender vi.

Når der snakkes om de mange børn, der er anbragt uden for eget hjem, har Venstre også sit klare bud på det. Vi vil en styrkelse af familiepolitikken. Tit får vi så stukket i næsen fra mange sider: Jamen det har forældrene ikke kræfter til. Selvfølgelig kan det være svært, men det har nu engang med prioritering at gøre. Lad os i fællesskab prioritere omsorgen for børnene og de unge og deres tryghed noget højere, der ved kan vi hjælpe på mange af vort samfunds vanskeligheder og skabe en bedre fremtid.

Ofte har det været mit indtryk, at SF også prioriterer nærdemokratiet højt, men herinde synes jeg nok at holdningen er ret så centralistisk, når vi kommer til realiteterne. Netop ungdomsrådgivning egner sig til etablering i det nære miljø så tæt på dem, det vedrører, som overhovedet muligt. Rundt om i kommunerne kender man vanskelighederne og også opgaverne. Jeg ved, at man dér også i stort omfang har taget sig de opgaver på, som her foreslås. Det findes der mange eksempler på.

Venstre støtter undervisningsministerens udsagn om, at kommunerne allerede har de muligheder, som SF her vil give dem, og derfor må vi afvise forslaget, som jeg også kan afvise på CD's vegne.

Aase Olesen (RV):

Dette forslag er fremsat den 25. marts og kan derfor ikke kræves til anden (sidste) behandling i denne samling. Man kan heller ikke lade være med at tænke på, at selv om det blev vedtaget, ville det ikke ændre verden ret meget.

Som de tidligere ordførere har gjort rede for, er alt det, der foreslås, noget, der allerede i dag er mulighed for, og jeg opfatter egentlig SF's forslag nærmest som et venligt klap til en udvikling, som måske går lidt for trægt. Det kan man jo gøre på mange måder, man kan skrive en artikel eller en kronik, og jeg synes, man skal overveje i SF, om man skal bruge Folketingets tid til første- og andenbehandlinger af den slags.

Jeg er ikke uopmærksom på, at der er et enkelt forslag, nemlig det om, at man giver 50 pct. statsrefusion af udgifter til ungdomsrådgivning, hvilket vi er meget positivt indstillet over for, men SF vil jo også vide fra arbejdet i Socialudvalget, at regeringen for øjeblikket arbejder på at omlægge refusionssystemet, sådan at man i højere grad tilgodeser det forebyggende arbejde frem for det rene lappeskrædderi. Det var en ting, som også, ganske vist kun i bemærkningerne, var indeholdt i Det Radikale Venstres forslag om et socialt udviklingsprogram, og dette princip gav socialministeren sin varme tilslutning til. Det er vi altså enige om, men jeg går ud fra, at det ikke skal gennemføres isoleret. Det kan det nok heller ikke blive med den behandling, forslaget har fået her.

Så kan jeg godt forstå, at undervisningsministeren er lidt irriteret over udtrykket ungdomsteam, men her vil jeg da godt tage SF lidt i forsvaret, for det udtryk har man brugt bl.a. i Århus Kommune, og jeg synes, det er meget vigtigt også her fra Folketinget at få sagt, at netop det arbejde, der foregår på tværs af båsesystemet, på tværs af sektorerne, er utrolig vigtigt. Men det kan også godt foregå i dag, bare man har den tilstrækkelige politiske vilje lokalt, og derfor er det i hvert fald ikke en sag for Folketinget, sådan som det står her.

Noget andet er, at hvis man ad anden vej ville forsøge at fremme en sådan udvikling, mener jeg, at man skal gå den vej, som Det Radikale Venstre er gået, og fremsætte forslag direkte om midler til fremme af en sådan udvikling, altså gøre en massiv indsats for at fremme tværsektorielt samarbejde med en forebyggende hensigt og en forebyggende indsats.

Jeg synes altså, hvis jeg skal give SF et godt råd, at man skulle overveje, hvordan man bedst bruger Folketingets tid. Jeg har for nylig læst, at SF's præsidiemedlem også er bekymret over den måde, tiden anvendes på herinde, og dette